

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 17.4.2018
COM(2018) 213 final

2018/0105 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på
forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger,
og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA**

{SWD(2018) 114 final} - {SWD(2018) 115 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Kriminelle grupper, herunder terrorister, opererer på tværs af forskellige medlemsstater, og deres aktiver, herunder bankkonti, er normalt placeret overalt i EU, eller endda uden for EU. De bruger moderne teknologi, der gør det muligt for dem at overføre penge mellem flere bankkonti og mellem forskellige valutaer i løbet af få timer.

Rettidig information er afgørende for en strafferetlig efterforskning af alvorlig kriminalitet. Manglende finansielle oplysninger kan resultere i forspildte muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, bringe kriminel virksomhed til ophør, standse terrorhandlinger samt afsløre og indefryse udbytte fra strafbart forhold. Manglende oplysninger om alle de konti, der tilhører en mistænkt, kan medføre, at kun en del af aktiverne indefryses, hvilket kan advare den mistænkte, som så er i stand til at flytte de uopdagede midler fra de øvrige konti. Mange undersøgelser ender i en blindgyde, fordi det ikke lykkes at sikre rettidig, præcis og omfattende adgang til de relevante finansielle data.¹

De nuværende mekanismer for adgang til og udveksling af finansielle oplysninger er langsomme i forhold til, hvor hurtigt midlerne kan overføres i hele Europa og på verdensplan. Det kræver for meget tid at indhente finansielle oplysninger, hvilket reducerer effektiviteten af efterforskninger og retsforfølgninger. Det er nødvendigt at finde hurtigere og mere effektive muligheder for at få adgang til og udveksle bankkontooplysninger, finansielle oplysninger og finansielle analyser. Et stigende antal vellykkede strafferetlige efterforskninger vil resultere i et øget antal domme og konfiskation af aktiver. Dette vil bidrage til optrevling af kriminelle aktiviteter og øge sikkerheden i medlemsstaterne og i hele Unionen.

Den 2. februar 2016 vedtog Kommissionen en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme², som redegjorde for, hvordan Kommissionen vil søge at opgradere fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge (fjerde hvidvaskdirektiv)³. Desuden opfordres der også i planen til en kortlægning af hindringer for adgang til, udveksling og brug af oplysninger og operationelt samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (FIU'er), som kan følges op af lovgivningsforslag, hvis det er relevant.

Unionens medlovgivere nåede i december 2017 til enighed om en række væsentlige ændringer af fjerde hvidvaskdirektiv (femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge (femte hvidvaskdirektiv)). Det drejer sig om en obligatorisk oprettelse af nationale centraliserede bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk i alle medlemsstaterne, som FIU'er og myndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge ville få adgang til.

Hvidvaskningsdirektiverne fastsætter imidlertid på grund af deres retsgrundlag i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) ikke de præcise betingelser for,

¹ Europol's rapport "From suspicion to action: converting financial intelligence into greater operational impact" (Fra mistanke til handling: at øge den operationelle effektivitet ved hjælp af finansielle efterretninger), der blev offentliggjort i 2017, påpegede disse problemer og de retshåndhavende myndigheders behov for bedre adgang til finansielle oplysninger.

² COM(2016) 50 final.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

hvordan medlemsstaternes myndigheder og organer, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger (herefter de kompetente myndigheder), kan anvende finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger. De beskæftiger sig derimod mest med den forebyggende indsats for at tackle hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme, og indholdet af de forpligtelser, der fastsættes, er direkte knyttet til de "forpligtede enheder", dvs. erhvervsdrivende, virksomheder og fagfolk.

De fleste kompetente myndigheder har på nuværende tidspunkt ikke direkte adgang til oplysninger om indehavere af bankkonti, der opbevares i de centraliserede bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk. Sådanne registre og systemer fungerer for øjeblikket i 15 medlemsstater, mens de kompetente myndigheder (og ikke dem alle) kun har direkte adgang i 6 medlemsstater. Derfor anmoder de normalt om oplysningerne enten via generelle anmodninger, der sendes til alle finansielle institutioner i deres medlemsstat, eller, hvis de har fået indirekte adgang, via en anmodning til en formidler.

En generel anmodning indebærer, at den kompetente myndighed skal afvente et svar fra hver finansiell institution. Det indebærer en reel risiko for betydelige forsinkelser, der kan påvirke den strafferetlige efterforskning. Dette har også betydning for det grænseoverskridende samarbejde. Den tid, det tager at indhente finansielle oplysninger fra banker i forskellige medlemsstater, varierer ofte og kan yderligere forsinke samarbejdet. I medfør af artikel 32a, stk. 4, i femte hvidvaskdirektiv skal Kommissionen senest i juni 2020 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af en eventuel fremtidig sammenkobling af centraliserede bankkontoregistre. Kommissionen vil fremlægge sin vurdering og konklusioner senest i midten af 2019.

Dette forslag indeholder derfor bestemmelser om de kompetente myndigheders direkte adgang til nationale centraliserede bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk. De kompetente myndigheder, der får adgang, omfatter også skattemyndigheder og korruptionsbekæmpende myndigheder i deres kapacitet til at foretage strafferetlig efterforskning i henhold til national ret. De omfatter også kontorer for inddrivelse af aktiver, som er ansvarlige for opsporing og identificering af kriminelle aktiver med henblik på en eventuel indefrysning og konfiskation heraf. For at sikre at "forbrydelse ikke betaler sig" og at kriminelle fratages deres udbytte⁴, er det nødvendigt at sikre, at kontorerne for inddrivelse af aktiver har tilstrækkelige redskaber til at få adgang til oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Europol vil også få indirekte adgang via medlemsstaternes nationale enheder. Europol foretager ikke strafferetlig efterforskning, men støtter medlemsstaternes tiltag. Eftersom Europol ikke har adgang til finansielle oplysninger, herunder oplysningerne i de nationale centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk, kan enheden ikke udnytte det fulde potentiale af sin analytiske kapacitet. Disse begrænsninger blev understreget og forklaret i Europolis rapport "From suspicion to action" (Fra mistanke til handling), der blev offentliggjort i 2017.

For så vidt angår samarbejdet mellem FIU'er og mellem FIU'er og kompetente myndigheder står både FIU'erne og de kompetente myndigheder fortsat over for hindringer i deres interaktioner til trods for, at dette samarbejde allerede er reguleret under det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge (fjerde hvidvaskdirektiv). I december 2016 fremlagde de 28

⁴ I rapporten "Does crime still pay?: criminal asset recovery in the EU" (Betaler forbrydelse sig stadig?: Inddrivelse af udbytte fra strafbart forhold i EU) (2016) anslog Europol, at værdien af de aktiver, der blev indefrosset eller beslaglagt i EU mellem 2010 og 2014, udgjorde 2,2 % af det anslåede udbytte fra strafbart forhold, mens værdien af de konfiskerede aktiver udgjorde ca. 1,1 % af det anslåede udbytte. <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/does-crime-still-pay>

FIU'er⁵ i EU en fælles kortlægningsrapport for at identificere disse hindringer og foreslå løsninger. Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om forbedring af samarbejdet mellem FIU'er, der blev offentliggjort i juni 2017⁶, gør status over resultaterne af kortlægningsrapporten og peger på problemstillinger, der kan løses gennem vejledning og øget samarbejde som led i det arbejde, der udføres af EU's FIU-plattform, og andre spørgsmål, der vil kræve reguleringsmæssige løsninger.

Derudover opfordrede Europa-Parlamentet, som beklagede "manglen på større harmonisering i forbindelse med medlemsstaternes tilgang til bekæmpelse af økonomisk kriminalitet", Unionen til at tackle behovet for en mere effektiv udveksling af oplysninger og en tættere koordinering mellem de berørte nationale myndigheder for at opnå bedre resultater, herunder ved at vedtage den nødvendige EU-lovgivning.

Dette forslag indeholder derfor bestemmelser om foranstaltninger, der skal lette anvendelsen af finansielle og andre oplysninger med henblik på at forebygge og bekæmpe alvorlig kriminalitet mere effektivt, herunder på tværs af grænserne. Mere specifikt øger det de kompetente myndigheders rettidige adgang til oplysninger indeholdt i de centraliserede bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk som fastsat i fjerde hvidvaskdirektiv. Det sikrer også en høj beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, og mindsker den administrative byrde i forbindelse med proceduren for generelle anmodninger for både de kompetente myndigheder og banksektoren. Direkte adgang er den mest øjeblikkelige form for adgang til finansielle oplysninger.

Forslaget fremmer også samarbejdet mellem FIU'er indbyrdes og mellem FIU'er og kompetente myndigheder. Det definerer den type oplysninger (finansielle oplysninger, finansielle analyser, retshåndhævelsesoplysninger), som henholdsvis kompetente myndigheder og FIU'er kan anmode om, samt den udtømmende liste over strafbare handlinger, som hver myndighed kan udveksle oplysninger om, dog altid i det enkelte tilfælde, dvs. en konkret sag, der efterforskes. Det fastsætter frister, inden for hvilke FIU'er bør udveksle oplysningerne og kræver, at der anvendes en sikker kommunikationskanal for at forbedre og fremskynde deres udvekslinger. Endelig kræves det, at medlemsstaterne udpeger alle de kompetente myndigheder, der er berettigede til at anmode om oplysninger. Det sikrer en bredere og mere effektiv, men samtidig også en forholdsmæssig udveksling af oplysninger.

I denne forbindelse understreger Kommissionen, at det er nødvendigt at give FIU'erne tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres opgaver, jf. fjerde hvidvaskdirektiv. Som krævet i artikel 65, stk. 2, i femte hvidvaskdirektiv, skal Kommissionen desuden senest i juni 2019 evaluere rammen for FIU'ernes samarbejde med tredjelande og hindringer og muligheder for at styrke samarbejdet mellem FIU'er i Unionen, herunder muligheden for at oprette en koordinerings- og støttemekanisme.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Det foreliggende forslag til direktiv indgår i den europæiske dagsorden om sikkerhed, der blev vedtaget i april 2015⁷, og som opfordrede til yderligere foranstaltninger for at standse alvorlig og organiseret kriminalitet og en opfølgende handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme.

⁵ FIU'er er operationelt uafhængige og selvstændige enheder med kompetence og kapacitet til at træffe selvstændige beslutninger om at analysere, anmode om og formidle deres analyser til de kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke om hvidvask af penge, underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

⁶ SWD (2017)275.

⁷ COM(2015) 185 final af 28.4.2015.

Som anført ovenfor er fjerde og femte hvidvaskdirektiv baseret på et retsgrundlag for det indre marked og omfatter en forebyggende indsats for at tackle hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme. Dette forslag supplerer og bygger på den forebyggende side af hvidvaskningsdirektiverne og styrker den retlige ramme for politisamarbejdet.

Desuden styrker og opbygger dette direktivforslag Unionens strafferetlige rammer med hensyn til bekæmpelsen af alvorlige strafbare handlinger, navnlig forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retsåndhævelsessamarbejde (Europol)⁸.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Det foreslåede direktiv er i overensstemmelse med de politiske mål, som Unionen forfølger, navnlig den ændrede databeskyttelsesordning, der hidrører fra direktiv (EU) 2016/680 og i overensstemmelse med relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.

Dette lovgivningsinitiativ er også i overensstemmelse med målene for Unionens udvikling af det indre marked, navnlig det indre marked for betalinger, der skaber sikrere og mere innovative betalingstjenester i hele EU, nemlig bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/2366⁹.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Beføjelsen til at handle er tillagt i henhold til artikel 87, stk. 2, i TEUF, der giver Den Europæiske Union mulighed for at fastlægge foranstaltninger om politisamarbejde, der inddrager alle medlemsstaternes kompetente myndigheder (bl.a. politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder), navnlig vedrørende indsamling, opbevaring og udveksling af oplysninger, der er relevante for forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger (litra a)), og fælles efterforskningsteknikker vedrørende afsløring af grove former for organiseret kriminalitet (litra c)).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til artikel 67 i TEUF er Unionens mål at sikre borgerne et højt sikkerhedsniveau ved at forebygge og bekæmpe kriminalitet. Unionen bør kun handle på dette område, hvis og for så vidt som dette mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre kan nås på EU-plan.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), kan forslagens mål ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan. Dette forslag går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. I overensstemmelse med de gældende regler har medlemsstaterne i henhold til dette forslag ret til at vedtage eller opretholde foranstaltninger, der er strengere end EU-rettens foranstaltninger.

Personer, der har begået strafbare handlinger, er ofte aktive i forskellige medlemsstater. Organiserede kriminelle grupper er især ofte oprettet internationalt og arbejder med finansielle aktiver på tværs af grænserne. Terrortrusler og kriminelle trusler berører EU som

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retsåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.

helhed på grund af deres tværnationale karakter og kræver derfor en europæisk indsats. Kriminelle kan udnytte og vil drage fordel af de kompetente myndigheders manglende finansielle oplysninger eller manglen på en effektiv anvendelse heraf.

Unionens indsats har til formål at skabe merværdi ved at etablere en harmoniseret tilgang, der kan styrke det nationale og grænseoverskridende samarbejde om finansiel efterforskning af alvorlig kriminalitet og terrorisme. En indsats på EU-plan vil desuden bidrage til at sikre harmoniserede bestemmelser, herunder om databeskyttelse, hvorimod det kan være sværere at opnå en harmoniseret grad af garantier, hvis det overlades til medlemsstaterne at lovgive uafhængigt af hinanden.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i TEU, er dette forslag begrænset til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt for at fremme anvendelsen og udvekslingen af relevante finansielle og andre oplysninger fra de offentlige myndigheder, der har pligt til at beskytte EU-borgerne.

Det foreslåede initiativ sigter mod at give visse kompetente myndigheder direkte adgang til de nationale centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk. Det kræver, at medlemsstaterne blandt de myndigheder, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, udpeger de kompetente myndigheder, der har beføjelse til at få adgang til og søge i disse registre. De skal omfatte kontorer for inddrivelse af aktiver og de nationale Europolenheder. Endvidere vil Europol, dog kun i det enkelte tilfælde, få indirekte adgang til de oplysninger, der opbevares i de nationale centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk, for at kunne udføre sine opgaver i overensstemmelse med sit mandat.

Adgang til nationale centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk gives alene til en begrænset række oplysninger (f.eks. ejerens navn, fødselsdato, bankkontonummer), som er strengt nødvendige for at finde frem til de banker, hvor den person, der er genstand for en efterforskning, har bankkonti. Myndighederne vil ikke kunne få adgang til indholdet af bankkonti, hverken til saldoen på kontiene eller oplysninger om transaktioner. Når de kompetente myndigheder har fundet frem til den finansielle institution, hvor den person, der er genstand for en efterforskning, har en bankkonto, skal de i de fleste tilfælde henvende sig til den pågældende institution og anmode om yderligere oplysninger, f.eks. en liste over transaktioner (normalt på grundlag af en retskendelse).

De foreslåede foranstaltninger vil ikke medføre nogen ændringer af FIU'ernes kernefunktioner eller organisatoriske status, og de fortsætter med at udføre de samme funktioner som fastsat i den nationale lovgivning og i den EU-lovgivning, der allerede er i kraft.

Forslaget letter samarbejdet mellem FIU'er samt samarbejdet mellem FIU'er og kompetente myndigheder. Denne ramme for udveksling af oplysninger gives under særlige betingelser og er begrænset til specifikke forbrydelser (hvidvask af penge og underliggende forbrydelser, finansiering af terrorisme) samt til alvorlig kriminalitet. Den indeholder en række garantier for beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger, altid med henblik på at forbedre det nationale og det grænseoverskridende samarbejde samt udvekslingen af oplysninger og for at forhindre kriminelle i at udnytte forskellene mellem de nationale lovgivninger til deres fordel. De tilfælde og betingelser, under hvilke finansielle data må udveksles, er også begrænset til en udtømmende liste over kompetente myndigheder. Disse kompetente myndigheder kan kun få adgang til og udveksle finansielle data i forhold til en fastsat liste over strafbare handlinger og med forbehold af nationale retssikkerhedsgarantier og garantier for beskyttelse af privatlivets fred.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag er udformet som et direktiv, således at der kun fastsættes mål, som medlemsstaterne skal nå, mens de selv får mulighed for at fastlægge deres egne love om, hvordan disse mål skal nås. Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige, da formålet med foranstaltningen er at sikre en gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om, hvilke myndigheder der skal have adgang til de nationale centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk. Et direktiv vil således være det eneste passende instrument.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høringer af interesserede parter**

For så vidt angår kompetente myndigheders adgang til centraliserede bankkontoregistre:

Følgende myndigheder er blevet hørt af Kommissionen i forbindelse med dette forslag: retshåndhævende myndigheder, kontorerne for inddrivelse af aktiver, de nationale myndigheder, der efterforsker sager om korruption og økonomisk kriminalitet, finansielle efterretningsenheder, OLAF og Europol, nationale databeskyttelsesmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS), banker, finansielle institutioner, bankforeninger på nationalt plan eller EU-plan, de myndigheder, der er ansvarlige for at administrere de eksisterende centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk (eller har fået til opgave at udvikle dem, hvis de ikke er blevet etableret endnu), og offentligheden.

De anvendte metoder og redskaber omfattede:

- høringen om den indledende konsekvensanalyse (fra den 9. august 2017 til den 6. september 2017, hvor enhver interesseret part kunne give tilbagemelding)
- en offentlig høring (åben for tilbagemelding fra alle interesserede parter i 12 uger fra den 17. oktober 2017 til den 9. januar 2018)
- en målrettet undersøgelse henvendt til medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver og korruptionsbekæmpende myndigheder i juni 2016
- et ekspertmøde om udvidelse af retshåndhævelsesadgangen til at omfatte centraliserede bankkontoregistre, der fandt sted den 25.-26. oktober 2017
- som opfølgning af ekspertmødet om udvidelse af retshåndhævelsesadgangen til at omfatte centraliserede bankkontoregistre sendte Kommissionen yderligere spørgsmål til flere delegationer
- en høring af kontorerne for inddrivelse af aktiver på mødet i EU-plattformen for kontorerne for inddrivelse af aktiver den 12.-13. december 2017
- et møde på højt plan til vurdering af behovet for yderligere foranstaltninger for at lette adgangen til finansielle oplysninger den 20. november 2017
- et møde for at drøfte samarbejdet mellem FIU'er og retshåndhævende myndigheder den 6.-7. marts 2018.

For så vidt angår adgang til centraliserede bankkontoregistre støttede de retshåndhævende myndigheder fuldt ud initiativet og bekræftede at:

- hurtig adgang til bankkontooplysninger er afgørende for den effektive udførelse af deres opgaver

- den nuværende praksis med at udstede generelle anmodninger er stærkt utilfredsstillende fra et effektivitetssynspunkt og resulterer i en betydelig administrativ byrde for både bankerne og dem selv og forsinker efterforskningerne
- der anvendes forskellige tilgange i medlemsstaterne med hensyn til retshåndhævelsesadgang. I nogle medlemsstater har en række politimyndigheder, kontorer for inddrivelse af aktiver og korruptionsbekæmpende agenturer adgang, mens de i andre ikke har det.

Bankforeningerne gentog deres fulde engagement i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og anførte, at:

- afgørelsen om, hvorvidt et system skal centraliseres eller decentraliseres, bør træffes på nationalt plan
- initiativet bør udvise behørig forsigtighed med hensyn til ikke at skade enkeltpersonernes grundlæggende rettigheder til databeskyttelse.

EDPS og de nationale databeskyttelsesmyndigheder fremhævede, at:

- praksissen med at sende generelle anmodninger ikke er tilfredsstillende fra et databeskyttelsessynspunkt
- der er behov for en solid begrundelse for at udvide adgangen, og de nødvendige garantier skal tilvejebringes
- ethvert fremtidigt lovgivningsforslag skal være i fuld overensstemmelse med den europæiske databeskyttelsesramme.

Der blev taget behørigt hensyn til disse input ved udarbejdelsen af forslaget.

For så vidt angår udvekslingen af oplysninger mellem FIU'er og kompetente myndigheder:

Høring af FIU'er og kompetente myndigheder

Kommissionen afholdt i marts 2018 et møde for at drøfte samarbejdet mellem FIU'er og retshåndhævende myndigheder. Medlemsstaterne blev hørt og gav input til følgende spørgsmål:

- FIU-adgang til oplysninger hos retshåndhævende myndigheder nationalt, hvor alle FIU'er synes at have adgang, enten direkte eller indirekte (gennem politiets forbindelsesofficerer i FIU'erne). Den største forskel i medlemsstaterne er, hvilken type oplysninger FIU'erne har adgang til. FIU'erne anerkendte, at det vil være vigtigt at harmonisere, hvilken type oplysninger de har adgang til
- Kompetente myndigheders adgang til finansielle oplysninger via FIU'erne, hvor ingen FIU synes at give kompetente myndigheder direkte adgang til sine databaser. Dog kan politiets FIU'er let svare på anmodninger om oplysninger fra kompetente myndigheder. For administrative FIU'er er det ikke så let
- Diagonalt samarbejde, dvs. samarbejde mellem en FIU i én medlemsstat med kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, som kan være direkte eller indirekte (dvs. gennem FIU'en i medlemsstaten for de anmodende kompetente myndigheder), hvor alle medlemsstater modsatte sig tanken om direkte diagonalt samarbejde, og alle gik ind for indirekte diagonalt samarbejde
- Samarbejde med Europol, hvor 8 FIU'er allerede udveksler oplysninger med Europol. Generelt udtrykte FIU'erne interesse for at udveksle oplysninger med Europol, forudsat at udvekslingerne er gensidige.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der er gennemført en kortlægningsøvelse inden for rammerne af Unionens FIU-plattform for at identificere praktiske hindringer for adgang til, udveksling og brug af oplysninger samt operationelt samarbejde, og der forventedes resultater inden udgangen af 2016.

Høringen blev indledt med en online EU-undersøgelse, der blev iværksat den 14. april 2016, for at indsamle oplysninger fra FIU'er. Undersøgelsen var opdelt i ni tematiske områder lige fra FIU'ers nationale funktioner til kapaciteten til at deltage i FIU-til-FIU-samarbejde i dets forskellige former og bestod af 290 spørgsmål.

Den endelige rapport, der blev vedtaget i december 2016, offentliggøres på webstedet for Kommissionens register over ekspertgrupper og lignende enheder" som et bilag til mødereferatet fra det 31. møde i EU's FIU-plattform på <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>.

Kommissionen har endvidere støttet sig til en rapport fra Europols gruppe for finansielle efterretninger, "From suspicion to action: converting financial intelligence into greater operational impact" (Fra mistanke til handling: at øge den operationelle effektivitet ved hjælp af finansielle efterretninger), der udkom i 2017.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag støttes af en konsekvensanalyse, som vurderede, hvordan kompetente myndigheders adgang til finansielle oplysninger kan udvides med henblik på efterforskning af kriminalitet, idet der blev taget stilling til to spørgsmål: spørgsmålet om kompetente myndigheders adgang til centraliserede bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk og spørgsmålet om styrkelse af samarbejdet mellem finansielle efterretningsenheder og kompetente myndigheder.

En konsekvensanalyse blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol den 31. januar 2018. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse med forbehold den 26. marts 2018.

I konsekvensanalysen blev følgende muligheder undersøgt:

- (1) Grundlæggende løsningsmodel.
- (2) Ikke Lovgivningsmæssig løsningsmodel - Løsningsmodel 0.
- (3) Lovgivningsmæssige løsningsmodeller:
 - Løsningsmodel A vedrørte den type kriminalitet, som de kompetente myndigheder i forebyggelses- og bekæmpelsesøjemed vil kunne få adgang til og udveksle oplysninger om.

Løsningsmodel A.1 var begrænset til forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

Løsningsmodel A.2 var begrænset til forebyggelse og bekæmpelse af eurokriminalitet.

Løsningsmodel A.3 var begrænset til forebyggelse og bekæmpelse af alvorlig kriminalitet i henhold til Europolforordningen.
 - Løsningsmodel B undersøgte de nærmere bestemmelser for adgang til oplysningerne.

Løsningsmodel B.1 vedrørte de nærmere bestemmelser for de kompetente myndigheders adgang til de centrale bankkontoregistre, hvor løsningsmodel B.1.a

omhandlede direkte adgang, og løsningsmodel B.1.b omhandlede indirekte adgang.

Løsningsmodel B.2 vedrørte de nærmere bestemmelser for de kompetente myndigheds adgang til alle finansielle oplysninger, hvor løsningsmodel B.2.a omhandlede direkte adgang til oplysninger fra finansielle institutioner, og løsningsmodel B.2.b omhandlede indirekte adgang via de finansielle efterretningsenheder.

Løsningsmodel B.3 vedrørte udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder og for disse anmodninger til de kompetente myndigheder om oplysninger, hvor løsningsmodel B.3.a behandlede direkte samarbejde, og løsningsmodel B.3.b behandlede muligheden for at oprette en central EU-FIU.

- Løsningsmodel C behandlede de kategorier af myndigheder, der ville have gavn af adgang til og udveksling af oplysninger. Løsningsmodel C.1 omfattede de kompetente myndigheder i databeskyttelsesdirektivet, mens løsningsmodel C.2 udvidede samarbejdet til også at omfatte andre myndigheder, bl.a. kontorerne for inddrivelse af aktiver, Europol og OLAF.

Disse løsningsmodeller blev vurderet i forhold til indvirkningerne på økonomiske, sociale og grundlæggende rettigheder.

Forslaget svarer til de foretrukne politiske løsningsmodeller i konsekvensanalysen.

Den foretrukne løsning for så vidt angår adgang til centraliserede bankkontoregistre er at vedtage et EU-lovgivningsinstrument, der giver de kompetente myndigheder direkte adgang. Denne adgang skal gives med henblik på strafferetlig efterforskning af alle former for alvorlig kriminalitet som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Europolforordningen. Euopols adgang bør være indirekte, men efterforskninger, der støttes af Europol, vil også have gavn af adgang til oplysninger i centraliserede bankkontoregistre.

Direkte adgang til centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk er tilladt i den foretrukne løsning, da de indeholder begrænsede oplysninger. Indgrebet i retten til beskyttelse af personoplysninger vil blive holdt på et minimum i den foretrukne løsning. Adgangsrettighederne er begrænsede og er kun rettet mod de myndigheder, der er nødvendige i hvert enkelt tilfælde, hvilket sikrer proportionalitet i indgrebet i beskyttelsen af personoplysninger.

Den foretrukne løsning vil også omfatte bestemmelser til at lette udvekslingen af oplysninger mellem FIU'er samt indbyrdes mellem FIU'er og kompetente myndigheder. Euopols mulighed for også at anmode om oplysninger fra FIU'er vil ligeledes blive reguleret. I betragtning af oplysningernes følsomhed vil den foretrukne løsning forudsætte strenge databeskyttelsesgarantier.

- **Målerettet regulering og forenkling**

Rådets afgørelse 2000/642/RIA om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger blev vedtaget i oktober 2000. Emnet for denne rådsafgørelse er reguleret af andre EU-retsakter, og Rådets afgørelse har derfor for øjeblikket ingen merværdi. Derfor ophæver dette forslag afgørelsen.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette initiativ vil give de kompetente myndigheder adgang til mekanismer, der centraliserer personoplysninger vedrørende fysiske personer, eller hvorfra personoplysninger kan udtrækkes. Dette vil have indflydelse på de registreredes grundlæggende rettigheder. Det vil

navnlig påvirke retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til artikel 7 og 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

Med hensyn til retten til privatlivets fred i henhold til charterets artikel 7 vil indgrebet, trods virkningens betydelige omfang i betragtning af antallet af personer, der vil blive berørt, være af relativ begrænset alvorlighed, da de tilgængelige og søgbare data ikke omfatter finansielle transaktioner eller saldoen på kontiene. Det vil kun omfatte et begrænset antal oplysninger (f.eks. ejerens navn, fødselsdato, bankkontonummer), som er strengt nødvendige for at identificere, i hvilke banker den efterforskede person har bankkonti.

Hvad angår retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til charterets artikel 8, forholder det sig sådan, at bankkontooplysninger samt andre former for finansielle oplysninger udgør eller kan udgøre personoplysninger, og adgang til disse oplysninger i overensstemmelse med dette lovgivningsinitiativ udgør behandling af personoplysninger. Alle bestemmelser i databeskyttelsesdirektivet finder anvendelse.

Forslaget angiver formålene med behandling af personoplysninger og kræver en liste over udpegede kompetente myndigheder, der er berettigede til at anmode om oplysninger. Udveksling af oplysninger vil være begrænset til det enkelte tilfælde, dvs. kun, når det er relevant for en konkret sag, med det formål at bekæmpe en udtømmende liste over specificerede alvorlige strafbare handlinger.

Forslaget indeholder også specifikke bestemmelser om logning, registreringer af anmodninger om oplysninger, begrænsninger af rettigheder og behandling af særlige kategorier af personoplysninger ("følsomme oplysninger").

Europol vil gennem de europæiske nationale enheder også få indirekte adgang til oplysningerne i de nationale centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk og mulighed for at udveksle data med finansielle efterretningsenheder med det formål at udføre sine opgaver (støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre, efterforske og retsforfølge specifikke strafbare handlinger inden for sit kompetenceområde) i overensstemmelse med sit mandat. Alle de garantier, der er omhandlet i kapitel VI og VII i forordning (EU) 2016/794, finder anvendelse.

Hvad angår de processuelle rettigheder vil det få meget alvorlige konsekvenser at fjerne det behov for en retskendelse, der eksisterer i nogle medlemsstater. Derfor vil udvekslingen af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder og kompetente myndigheder være med forbehold af nationale retssikkerhedsgarantier.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget indeholder bestemmelser om rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af direktivet tre år efter gennemførelsesdatoen og hvert tredje år derefter.

Kommissionen vil også evaluere effektiviteten, relevansen, sammenhængen og EU-merværdien af den fremkomne retlige ramme tidligst seks år efter gennemførelsesdatoen for at sikre, at der er tilstrækkelige data om, hvordan direktivet fungerer. Evalueringen skal omfatte høringer af interessenter for at indsamle feedback om virkningerne af de

lovgivningsmæssige ændringer. Det benchmark, som fremskridtene vil blive målt i forhold til, er udgangssituationen, når den lovgivningsmæssige retsakt træder i kraft. Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan direktivet fungerer. Rapporten skal også indeholde en vurdering af, hvordan de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet overholdt.

For at sikre en effektiv gennemførelse af de planlagte foranstaltninger og overvåge resultaterne heraf vil Kommissionen arbejde tæt sammen med de relevante interessenter fra medlemsstaternes nationale myndigheder. Kommissionen vil vedtage et program for overvågning af direktivets resultater og virkninger. Overvågningsprogrammet skal fastlægge metoderne til samt intervallerne for indsamling af data og anden nødvendig dokumentation. Medlemsstaterne bør på årsbasis aflægge rapport til Kommissionen om de oplysninger, der betragtes som essentielle for effektivt at kunne overvåge dette direktivs anvendelse. Den årlige rapportering fra medlemsstaterne bør navnlig dække antallet af søgninger, som de udpegede kompetente myndigheder har foretaget med det formål at indhente bankkontooplysninger fra de nationale centraliserede bankkontoregistre og/eller systemer for dataudtræk, samt betingelserne for fremsættelse af en anmodning, grundene til afslag, betingelserne for yderligere anvendelse, de tidsfrister, der skal overholdes i forbindelse med besvarelsen af en anmodning, anvendelsen af garantier i forbindelse med behandling af personoplysninger og en redegørelse for det internationale samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder og de kompetente myndigheder.

Med henblik på rapporteringen tager Kommissionen hensyn til de specifikke statistikker, som medlemsstaterne skal fremsende.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Dette forslag kræver ingen forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 præciserer genstanden, idet det angives, at retsaken letter de kompetente myndigheders adgang til finansielle oplysninger og bankkontooplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger. Den fastsætter også, at retsaken letter de finansielle efterretningsenheders adgang til retshåndhævelsesoplysninger.

Artikel 2 indeholder definitioner af de udtryk, der bruges i forslaget.

Artikel 3 forpligter medlemsstaterne til at udpege, hvilke af deres kompetente myndigheder der har beføjelse til at få adgang til og søge i de nationale centraliserede bankkontoregistre og anmode om og modtage oplysninger. Artiklen fastsætter også, at de pågældende kompetente myndigheder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4 indeholder bestemmelser om direkte adgang til registrene for de udpegede kompetente myndigheder og fastlægger, til hvilke formål der er mulighed for direkte adgang og søgning, nemlig med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af de strafbare handlinger i bilag I til forordning (EU) 2016/794, Europolforordningen, eller med henblik på støtte til en strafferetlig efterforskning, herunder identificering, opsporing, indefrysning og konfiskation af de aktiver, der er forbundet med sådanne efterforskninger.

Artikel 5 fastsætter, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at de udpegede kompetente myndigheder kan få adgang og foretage søgning.

Artikel 6 pålægger medlemsstaterne at overvåge de udpegede kompetente myndigheders adgang og søgning. Enhver adgang i henhold til dette direktiv skal registreres i logfiler af de myndigheder, der driver de centraliserede bankkontoregistre, og særlige elementer af logfilerne opregnes.

Artikel 7 fastsætter en forpligtelse til at sikre, at enhver finansiel efterretningsenhed har pligt til at besvare anmodninger om finansielle oplysninger eller finansielle analyser fra en medlemsstats udpegede kompetente myndigheder. Denne procedure er omfattet af de nationale retssikkerhedsgarantier.

Artikel 8 fastsætter en forpligtelse til at sikre, at en medlemsstats udpegede kompetente myndigheder har pligt til at besvare anmodninger om retshåndhævelsesoplysninger fra en finansiel efterretningsenhed. Denne procedure er omfattet af de nationale retssikkerhedsgarantier.

Artikel 9 indeholder bestemmelser om udvekslingen af oplysninger mellem forskellige medlemsstaters finansielle efterretningsenheder, herunder om tidsfrister for svar og sikre kanaler til udveksling af oplysningerne.

Artikel 10 fastsætter betingelserne for Europol's adgang til bankkontooplysninger og for udvekslingen af oplysninger mellem Europol og finansielle efterretningsenheder.

Artikel 11 fastsætter et krav om, at personoplysninger kun behandles af de personer i Europol, som specifikt er blevet udpeget og bemyndiget til at udføre disse opgaver.

Artikel 12 fastlægger anvendelsesområdet for kapitel V.

Artikel 13 fastsætter betingelserne for behandling af følsomme personoplysninger.

Artikel 14 forpligter medlemsstaterne til at føre fortegnelser over alle anmodninger i medfør af forslaget.

Artikel 15 fastsætter betingelserne for begrænsning af registreredes aktindsigt i personoplysninger i visse tilfælde.

Artikel 16 fastsætter, at Kommissionen vil fastlægge et detaljeret program for overvågning af direktivets resultater og virkninger. Det kræves, at medlemsstaterne forelægger disse oplysninger for Kommissionen for at bistå Kommissionen ved udøvelsen af funktionerne i henhold til artikel 18. Denne bestemmelse forpligter også medlemsstaterne til at føre særlige statistikker vedrørende dette forslag og fremsende dem til Kommissionen.

Artikel 17 indeholder bestemmelser om forholdet mellem dette forslag og dels medlemsstaternes, dels Unionens bilaterale eller multilaterale aftaler.

Artikel 18 forpligter Kommissionen til at aflægge rapport om direktivets gennemførelse til Europa-Parlamentet og Rådet tre år efter gennemførelsen og derefter hvert tredje år.

Artikel 19 fastsætter gennemførelsesfristerne i forbindelse med direktivet.

Artikel 20 ophæver Rådets afgørelse 2000/642/RIA, som i øjeblikket er overflødig i kraft af fjerde hvidvaskdirektiv.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at lette brugen af finansielle oplysninger for at kunne forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlig kriminalitet.
- (2) For at øge sikkerheden i medlemsstaterne og i hele Unionen er det nødvendigt at forbedre adgangen til oplysninger for finansielle efterretningsenheder og offentlige myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige former for kriminalitet, forbedre deres mulighed for at foretage finansiell efterforskning og forbedre samarbejdet mellem dem.
- (3) I sin handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme¹² gav Kommissionen tilsagn om at undersøge muligheden for et særligt retligt instrument til at udvide adgangen til centraliserede bankkontoregistre for medlemsstaternes myndigheder, nemlig for myndigheder, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, kontorer for inddrivelse af aktiver, skattemyndigheder og korruptionsbekæmpende myndigheder. Desuden opfordres der også i handlingsplanen fra 2016 til en kortlægning af hindringer for adgang til, udveksling og brug af oplysninger og operationelt samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder.
- (4) Direktiv (EU) 2015/849¹³ pålægger medlemsstaterne at oprette centraliserede bankkontoregistre eller systemer for dataudtræk, der gør det muligt rettidigt at identificere indehavere af bank- og betalingskonti og bankbokse.

¹⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹² COM(2016) 50 af 2.2.2016.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (5) I henhold til direktiv (EU) 2015/849 er de oplysninger, der opbevares i disse registre, direkte tilgængelige for finansielle efterretningsenheder og også tilgængelige for de nationale myndigheder, der er kompetente med hensyn til at forebygge hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.
- (6) Øjeblikkelig og direkte adgang til de oplysninger, der opbevares i centraliserede bankkontoregistre, er tit absolut nødvendig for en vellykket strafferetlig efterforskning eller for en rettidig identificering, opsporing og indefrysning af de hermed forbundne aktiver med henblik på at konfiskere dem. Direkte adgang er den mest øjeblikkelige form for adgang til de oplysninger, der opbevares i centraliserede bankkontoregistre. Dette direktiv bør derfor fastsætte regler, som giver medlemsstaternes udpegede myndigheder og andre organer, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, direkte adgang til de oplysninger, der opbevares i centraliserede bankkontoregistre.
- (7) Eftersom der i hver medlemsstat er mange myndigheder eller organer, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, og for at sikre en adgang til finansielle og andre oplysninger, der står i rimeligt forhold til formålet i henhold til nærværende direktiv, bør medlemsstaterne pålægges at udpege, hvilke myndigheder der bør have beføjelse til at få adgang til de centraliserede bankkontoregistre og anmode finansielle efterretningsenheder om oplysninger med henblik på anvendelsen af dette direktiv.
- (8) Blandt de kompetente myndigheder bør der udpeges kontorer for inddrivelse af aktiver, som har direkte adgang til de oplysninger, der opbevares i centraliserede bankkontoregistre, i forbindelse med forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en specifik alvorlig strafbar handling eller støtte til en specifik strafferetlig efterforskning, herunder identificering, opsporing og indefrysning af aktiver.
- (9) I det omfang skattemyndigheder og korruptionsbekæmpende agenturer er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger i henhold til national ret, bør de også betragtes som myndigheder, der kan udpeges med henblik på anvendelsen af dette direktiv. Administrative efterforskninger bør ikke være omfattet af nærværende direktiv.
- (10) De personer, der har begået strafbare handlinger, navnlig kriminelle organisationer og terrorister, opererer tit på tværs af forskellige medlemsstater, og deres aktiver, herunder bankkonti, befinder sig tit i andre medlemsstater. I betragtning af den grænseoverskridende dimension af alvorlig kriminalitet, herunder terrorisme, og af de hermed forbundne finansielle aktiviteter er det tit nødvendigt for de kompetente myndigheder, der udfører efterforskninger, at have adgang til oplysninger om bankkonti, der indehaves i andre medlemsstater.
- (11) De oplysninger, som kompetente myndigheder er kommet i besiddelse af fra de nationale centraliserede bankkontoregistre, kan udveksles med kompetente myndigheder i en anden medlemsstat i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA¹⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU¹⁵.

¹⁴ Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder (EUT L 386 af 18.12.2006, s. 89).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

- (12) Direktiv (EU) 2015/849 har betydeligt styrket Unionens retlige rammer, der regulerer finansielle efterretningsenheders virksomhed og samarbejde. Finansielle efterretningsenheders kompetencer omfatter retten til at få adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som de skal bruge for at kunne bekæmpe hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme. EU-retten fastlægger dog ikke alle specifikke redskaber og mekanismer, som finansielle efterretningsenheder skal råde over for at få adgang til de pågældende oplysninger og udføre deres opgaver. Eftersom medlemsstaterne fortsat har det fulde ansvar for at oprette finansielle efterretningsenheder og træffe afgørelse om deres organisatoriske karakter, har forskellige finansielle efterretningsenheder forskellige grader af adgang til reguleringsdatabaserne, hvilket fører til en utilstrækkelig udveksling af oplysninger mellem de retshåndhævende eller retsforfølgende myndigheder og de finansielle efterretningsenheder.
- (13) For at øge retssikkerheden og den operationelle effektivitet bør der ved dette direktiv fastsættes regler, der styrker de finansielle efterretningsenheders mulighed for at dele oplysninger med deres udpegede kompetente myndigheder for så vidt angår alle alvorlige strafbare handlinger.
- (14) Dette direktiv bør også fastlægge en klart afgrænset ramme, som gør det muligt for finansielle efterretningsenheder at anmode om relevante data, der opbevares af de udpegede kompetente myndigheder, så de effektivt kan forebygge og bekæmpe hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.
- (15) Det bør kun være tilladt at dele oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder og med kompetente myndigheder, når det er nødvendigt i det enkelte tilfælde, enten med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger eller med henblik på hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.
- (16) En finansiell efterretningsenhed bør for mere effektivt at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge, de tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme og styrke sin rolle med hensyn til at give finansielle oplysninger og analyser have beføjelse til at udveksle oplysninger eller analyser, som den allerede er i besiddelse af, eller som kan indhentes fra forpligtede enheder på anmodning af en anden finansiell efterretningsenhed eller af en kompetent myndighed i dens medlemsstat. Denne udveksling bør ikke lægge hindringer i vejen for en finansiell efterretningsenheds aktive rolle med hensyn til at formidle sine analyser til andre finansielle efterretningsenheder, når disse analyser afslører faktiske forhold, adfærd eller mistanke om hvidvask af penge og finansiering af terrorisme af direkte interesse for disse andre finansielle efterretningsenheder. Finansielle analyser dækker operationelle analyser, som fokuserer på individuelle sager og bestemte mål eller på relevante udvalgte oplysninger, afhængig af typen og mængden af de modtagne oplysninger og den forventede anvendelse af oplysningerne efter formidling, og strategiske analyser, som vedrører tendenser og mønstre for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette direktiv bør dog ikke berøre den organisatoriske status og rolle, der tillægges finansielle efterretningsenheder i henhold til medlemsstaternes nationale ret.
- (17) Tidsfristerne for udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder er nødvendige for at sikre et hurtigt, effektivt og konsekvent samarbejde. Deling af oplysninger, der er nødvendige til løsning af grænseoverskridende sager og

efterforskninger, bør ske med samme hurtighed og prioritet som i en lignende national sag. Der bør fastsættes tidsfrister for at sikre en effektiv deling af oplysninger inden for en rimelig frist eller for at opfylde procedurekrav. Der bør fastsættes kortere tidsfrister i behørigt begrundede tilfælde, når anmodningerne vedrører specifikke alvorlige straffbare handlinger, f.eks. terrorhandlinger og lovovertrædelser med forbindelse til terrorgrupper eller -aktiviteter som fastsat i EU-retten.

- (18) Til oplysningsudveksling mellem finansielle efterretningsenheder bør der anvendes sikre faciliteter til udveksling af oplysninger, navnlig det decentraliserede computernet FIU.net ("FIU.nettet"), som har været forvaltet af Europol siden 1. januar 2016, eller dets efterfølger og de teknikker, som FIU.net tilbyder.
- (19) I betragtning af følsomheden af de finansielle oplysninger, der skal analyseres af de finansielle efterretningsenheder, og de nødvendige databeskyttelsesgarantier bør dette direktiv specifikt fastsætte typen og omfanget af de oplysninger, der kan udveksles mellem de finansielle efterretningsenheder og med de udpegede kompetente myndigheder. Dette direktiv bør ikke medføre ændringer af de nuværende aftalte metoder til dataindsamling.
- (20) I henhold til sine specifikke kompetencer og opgaver som fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794¹⁶ yder Europol støtte til medlemsstaternes efterforskninger på tværs af landegrænserne af tværnationale kriminelle organisationers hvidvaskaktiviteter. I henhold til forordning (EU) 2016/794 er de nationale Europolenheder forbindelsesled mellem Europol og de myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente til at efterforske straffbare handlinger. For at sikre at Europol får de nødvendige oplysninger til at kunne varetage sine opgaver, bør medlemsstaterne fastsætte, at deres finansielle efterretningsenhed besvarer anmodninger om finansielle oplysninger og finansielle analyser fra Europol gennem den respektive nationale Europolenhed. Medlemsstaterne bør også fastsætte, at deres nationale Europolenhed besvarer anmodninger fra Europol om bankkontooplysninger. Anmodninger, der fremsættes af Europol, skal være behørigt begrundet. De skal fremsættes i hvert enkelt tilfælde inden for rammerne af Europols ansvarsområder og med henblik på udførelsen af dets opgaver.
- (21) Der bør i dette direktiv også tages hensyn til, at de europæiske delegerede anklagere i Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) i henhold til artikel 43 i forordning (EU) 2017/1939¹⁷ skal kunne indhente enhver relevant oplysning, der er opbevaret i nationale databaser vedrørende efterforskning i straffesager og retshåndhævelse såvel som i andre relevante registre, der føres af offentlige myndigheder, herunder centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk på de samme betingelser som dem, der finder anvendelse i henhold til national ret i lignende sager.
- (22) For at opnå en passende balance mellem effektivitet og et højt databeskyttelsesniveau bør medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at behandling af følsomme finansielle oplysninger, der vil kunne afsløre en persons race eller etniske oprindelse, politiske anskuelser, religion eller filosofiske overbevisninger, fagforeningsmæssige

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

¹⁷ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

tilhørsforhold, helbred, seksualitet eller seksuelle orientering, kun må tillades, i det omfang det er strengt nødvendigt og relevant for en særlig efterforskning.

- (23) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7) og retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), i international ret og internationale aftaler, som Unionen eller alle medlemsstaterne er part i, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og i medlemsstaternes forfatninger på deres respektive anvendelsesområder.
- (24) Det er afgørende at sikre, at behandling af personoplysninger i henhold til dette direktiv fuldt ud respekterer retten til beskyttelse af personoplysninger. En sådan behandling er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁸ på de respektive anvendelsesområder. For så vidt angår adgang for kontorer for inddrivelse af aktiver til centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk finder direktiv (EU) 2016/680 anvendelse, hvorimod artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 2007/845/RIA ikke bør finde anvendelse. Hvad angår Europol, finder forordning (EU) 2016/794 anvendelse. Der bør fastættes specifikke og supplerende garantier og betingelser til sikring af beskyttelsen af personoplysninger i dette direktiv for så vidt angår mekanismer til sikring af behandlingen af følsomme oplysninger og registrering af anmodninger om oplysninger.
- (25) Personoplysninger, der er indhentet i henhold til dette direktiv, bør kun behandles af kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til formålet om at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlig kriminalitet.
- (26) Endvidere er det for at respektere retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred samt begrænse virkningen af adgangen til oplysninger i centraliserede bankkontoregistre og systemer for dataudtræk af afgørende betydning at fastsætte betingelser for begrænsning af adgangen. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at der i forbindelse med dette direktiv finder passende databeskyttelsespolitikker og -foranstaltninger anvendelse for så vidt angår adgangen til personoplysninger fra de kompetente myndigheder. Kun autoriserede personer bør have adgang til oplysninger, der indeholder personoplysninger, som kan indhentes fra centraliserede bankkontoregistre eller gennem kontrolprocesser.
- (27) Overførsel af finansielle oplysninger til tredjelande og internationale partnere med henblik på formålene i dette direktiv bør kun tillades på de betingelser, der er fastsat i kapitel V i direktiv (EU) 2016/680 eller kapitel V i forordning (EU) 2016/679.
- (28) Kommissionen bør aflægge rapport om gennemførelsen af dette direktiv tre år efter gennemførelsesdatoen og hvert tredje år derefter. I overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning¹⁹ bør Kommissionen også foretage en evaluering af dette direktiv på grundlag af oplysninger indsamlet gennem

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹⁹ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning af 13. april 2016 (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

specifikke overvågningsordninger med henblik på at vurdere de faktiske virkninger af direktivet og behovet for yderligere tiltag.

- (29) Dette direktiv har til formål at sikre, at der vedtages regler, så EU-borgerne omfattes af et højere sikkerhedsniveau gennem forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, jf. artikel 67 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Terrortrusler og kriminelle trusler berører Unionen som helhed på grund af deres tværnationale karakter og kræver en indsats fra hele Unionen. Kriminelle kan udnytte og dermed drage fordel af manglen på effektiv brug af bankkontooplysninger og finansielle oplysninger i en medlemsstat, hvilket kan have konsekvenser i en anden medlemsstat. Da målet for dette direktiv ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men derimod bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (30) Rådets afgørelse 2000/642/RIA bør ophæves, da den vedrører områder, der er reguleret af andre bestemmelser i EU-retten, og ikke længere er nødvendig.
- (31) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]
- (32) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.]
- (33) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (34) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001²⁰ [og afgav en udtalelse den ...²¹].

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

²¹ EUT C ...

Kapitel I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastsætter de foranstaltninger, der skal lette de kompetente myndigheders adgang til finansielle oplysninger og bankkontooplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger. Det fastsætter også foranstaltninger, der skal lette de finansielle efterretningsenheders adgang til retshåndhævelsesoplysninger og lette samarbejdet mellem finansielle efterretningsenheder.
2. Dette direktiv berører ikke:
 - (a) bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 og de tilhørende bestemmelser i medlemsstaternes nationale ret, herunder den organisatoriske status, der tillægges finansielle efterretningsenheder i henhold til national ret
 - (b) de kompetente myndigheders beføjelser til indbyrdes at udveksle oplysninger eller indhente oplysninger fra forpligtede enheder i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (a) "centraliserede bankkontoregistre": centraliserede automatiske mekanismer såsom centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 32a, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849
- (b) "kontorer for inddrivelse af aktiver": nationale kontorer udpeget af medlemsstaterne i medfør af artikel 8, stk. 1, i Rådets afgørelse 2007/845/RIA med det formål at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder forbundet med kriminalitet med henblik på mulig indefrysning, beslaglæggelse eller konfiskation på grundlag af en kendelse afsagt af en kompetent judiciel myndighed
- (c) "finansiell efterretningsenhed": det organ, der er oprettet i hver medlemsstat med henblik på artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849
- (d) "forpligtede enheder": de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/849
- (e) "finansielle oplysninger": enhver form for oplysninger eller data, der opbevares af finansielle efterretningsenheder for at forebygge, afsløre og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, eller enhver form for oplysninger eller data, der opbevares af offentlige myndigheder eller af forpligtede enheder til disse formål, og som er til rådighed for finansielle efterretningsenheder, uden at der skal foretages tvangsindgreb i henhold til national ret

- (f) "retshåndhævelsesoplysninger": enhver form for oplysninger eller data, der opbevares af de kompetente myndigheder for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, eller enhver form for oplysninger eller data, der opbevares af offentlige myndigheder eller af private enheder til disse formål, og som er til rådighed for de kompetente myndigheder, uden at der skal foretages tvangsindgreb i henhold til national ret
- (g) "bankkontooplysninger": følgende oplysninger, som findes i de centraliserede bankkontoregistre:
 - (a) vedrørende kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn suppleret med enten øvrige identitetsoplysninger i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2015/849 om identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet eller et individuelt identifikationsnummer
 - (b) vedrørende den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn suppleret med enten øvrige identitetsoplysninger i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 om identifikation af den reelle ejer og kontrol af den reelle ejers identitet eller et individuelt identifikationsnummer
 - (c) vedrørende bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen
 - (d) vedrørende bankboks: lejerens navn, suppleret med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849 om identifikation af kunden og den reelle ejer og kontrol af hans/hendes identitet eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed
- (h) "hvidvask af penge": adfærd som defineret i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/XX²²
- (i) "tilknyttede underliggende forbrydelser": strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2018/XX
- (j) "finansiering af terrorisme": adfærd som defineret i artikel 11 i direktiv (EU) 2017/541²³
- (k) "finansiel analyse": operationel og strategisk analyse, der udføres af de finansielle efterretningsenheder til varetagelse af deres opgaver i medfør af direktiv (EU) 2015/849
- (l) "alvorlige strafbare handlinger": de former for kriminalitet, der er anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794.

²² Direktiv 2018/XX/EU om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge, EUT

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

Artikel 3

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger blandt de myndigheder, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, de kompetente myndigheder, der har beføjelse til at få adgang til og søge i de nationale centraliserede bankkontoregistre, som medlemsstaterne har oprettet i overensstemmelse med artikel 32a i direktiv (EU) 2015/849. De skal omfatte de nationale Europolenheder og kontorerne for inddrivelse af aktiver.
2. Hver medlemsstat udpeger blandt de myndigheder, der er kompetente med hensyn til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, de kompetente myndigheder, der har beføjelse til at anmode om og modtage finansielle oplysninger eller finansielle analyser fra den finansielle efterretningsenhed. De skal omfatte de nationale Europolenheder.
3. Hver medlemsstat giver Kommission meddelelse om sine udpegede kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 1 og 2 senest den [seks måneder efter gennemførelsesdatoen] og underretter Kommissionen om eventuelle ændringer heraf. Kommissionen offentliggør meddelelserne og eventuelle ændringer heraf i Den Europæiske Unions Tidende.

Kapitel II

KOMPETENTE MYNDIGHEDERS ADGANG TIL BANKKONTOOPLYSNINGER

Artikel 4

Kompetente myndigheders adgang til og søgning i bankkontooplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 1, har beføjelse til direkte og umiddelbart at få adgang til og søge i bankkontooplysninger, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlige strafbare handlinger eller støtte en strafferetlig efterforskning vedrørende en alvorlig strafbar handling, herunder identificering, opsporing og indefrysning af de aktiver, der er forbundet med efterforskningen.
2. Kompetente myndigheder må i henhold til nærværende direktiv ikke kunne få adgang til og søge i yderligere oplysninger, som medlemsstaterne måtte finde væsentlige og indlæse i de centraliserede bankkontoregistre i overensstemmelse med artikel 32a, stk. 4, i direktiv 2018/XX/EU.

Artikel 5

Betingelser for de kompetente myndigheders adgang og søgning

1. Adgang til og søgning i bankkontooplysninger i overensstemmelse med artikel 4 er alene forbeholdt de personer inden for hver kompetent myndighed, der specifikt er blevet udpeget og bemyndiget til at udføre disse opgaver, og sker på grundlag af hvert enkelt tilfælde.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheders adgang og søgning er understøttet af tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der garanterer datasikkerheden.

Artikel 6

Overvågning af de kompetente myndigheders adgang og søgning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der driver de centraliserede bankkontoregistre, registrerer de kompetente myndigheders adgang til bankkontooplysninger i en logfil. Logfilerne skal navnlig omfatte følge elementer:
 - (a) henvisning til den nationale sag
 - (b) dato og klokkeslæt for forespørgslen eller søgningen
 - (c) typen af oplysninger, der anvendes til at foretage forespørgslen eller søgningen
 - (d) resultatet af forespørgslen eller søgningen
 - (e) navnet på den myndighed, der konsulterer registret
 - (f) oplysninger, der gør det muligt at identificere den person, der foretog forespørgslen eller søgningen, eller den person, der gav instruks om at foretage forespørgslen eller søgningen.
2. Logfilerne kontrolleres regelmæssigt af databeskyttelsesrådgiverne ved de centraliserede bankkontoregistre og af den kompetente tilsynsmyndighed oprettet i overensstemmelse med artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680.
3. De i stk. 1 omhandlede logfiler må kun anvendes til overvågning af databeskyttelse, herunder til at kontrollere grundlaget for en anmodning og lovligheden af databehandlingen, og til at garantere datasikkerheden. De skal ved hjælp af passende foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og skal slettes fem år efter oprettelsen, medmindre de er nødvendige til kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Kapitel III

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER MELLEM KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG FINANSIELLE EFTERRETNINGSENHEDER OG INDBYRDES MELLEM FINANSIELLE EFTERRETNINGSENHEDER

Artikel 7

Oplysningsanmodninger fra kompetente myndigheder til den finansielle efterretningsenhed

1. Hver medlemsstat sikrer inden for rammerne af de nationale retssikkerhedsgarantier, at den nationale finansielle efterretningsenhed har pligt til at besvare anmodninger om finansielle oplysninger eller finansielle analyser fra de udpegede kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, hvis de finansielle oplysninger eller finansielle analyser i det konkrete tilfælde er nødvendige med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af alvorlige strafbare handlinger.

2. Ud over de formål, hvortil personoplysningerne er indsamlet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/680, må medlemsstaternes kompetente myndigheder behandle de finansielle oplysninger og finansielle analyser, som de har modtaget fra den finansielle efterretningsenhed, med henblik på det specifikke formål at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlige strafbare handlinger.

Artikel 8

Oplysningsanmodninger fra en finansiell efterretningsenhed til kompetente myndigheder

Hver medlemsstat sikrer inden for rammerne af de nationale retssikkerhedsgarantier, at de udpegede nationale kompetente myndigheder har pligt til at besvare anmodninger om retshåndhævelsesoplysninger fra den nationale finansielle efterretningsenhed, hvis oplysningerne i det konkrete tilfælde er nødvendige med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

Artikel 9

Udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder i forskellige medlemsstater

1. Hver medlemsstat sikrer, at den finansielle efterretningsenhed har mulighed for at udveksle finansielle oplysninger eller finansielle analyser med enhver finansiell efterretningsenhed i Unionen, hvis de finansielle oplysninger eller finansielle analyser er nødvendige med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en finansiell efterretningsenhed, der i medfør af stk. 1 anmodes om at udveksle finansielle oplysninger eller finansielle analyser, hurtigst muligt gør dette og under alle omstændigheder senest tre dage efter modtagelse af anmodningen. I ekstraordinære, behørigt begrundede tilfælde kan denne frist forlænges med op til ti dage.
3. I ekstraordinære og hastende tilfælde og uanset stk. 2 sikrer medlemsstaterne, at en finansiell efterretningsenhed, der i medfør af stk. 1 anmodes om at udveksle finansielle oplysninger eller finansielle analyser, som den allerede er i besiddelse af, og som vedrører specifikke efterforskninger af en handling eller adfærd, der betragtes som en alvorlig strafbar handling, giver disse oplysninger eller analyser senest 24 timer efter modtagelse af anmodningen.
4. Medlemsstaterne sikrer, at en anmodning i medfør af nærværende artikel og besvarelsen heraf sendes ved hjælp af det særlige sikre elektroniske kommunikationsnetværk FIU.net eller dets afløser. Dette netværk skal sørge for sikker kommunikation og skal kunne efterlade et skriftligt spor på en måde, der gør det muligt at fastslå ægtheden. I tilfælde af tekniske problemer med FIU.net sendes de finansielle oplysninger eller finansielle analyser på en anden passende måde, der sikrer et højt datasikkerhedsniveau.

Kapitel IV

EUROPOL

Artikel 10

Europols adgang til bankkontooplysninger og udveksling af oplysninger mellem Europol og finansielle efterretningsenheder

1. Hver medlemsstat sikrer, at den nationale Europolenhed i det enkelte tilfælde besvarer behørigt begrundede anmodninger vedrørende bankkontooplysninger fra Agenturet for Retshåndhævelsessamarbejde oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ("Europol") inden for rammerne af sine ansvarsområder og med henblik på udførelsen af sine opgaver.
2. Hver medlemsstat sikrer, at den finansielle efterretningsenhed besvarer behørigt begrundede anmodninger vedrørende finansielle oplysninger og finansielle analyser fra Europol via den nationale Europolenhed inden for rammerne af sine ansvarsområder og med henblik på udførelsen af sine opgaver.
3. Udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 foretages elektronisk via SIENA og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Det sprog, der anvendes i anmodningen og ved udvekslingen af oplysninger, skal være det, der kræves i forbindelse med SIENA.

Artikel 11

Databeskyttelseskrav

1. Behandlingen af personoplysninger vedrørende bankkontooplysninger, finansielle oplysninger og finansielle analyser som omhandlet i artikel 10, stk. 1 og 2, må kun foretages af personer i Europol, som specifikt er blevet udpeget og bemyndiget til at udføre disse opgaver.
2. Europol underretter den databeskyttelsesrådgiver, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) 2016/794, om hver udveksling af oplysninger i medfør af artikel 10 i nærværende direktiv.

Kapitel V

YDERLIGERE BESTEMMELSER VEDRØRENDE BEHANDLINGEN AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 12

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder kun anvendelse på udpegede kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder i forbindelse med udveksling af oplysninger i henhold til kapitel III og for så vidt angår udveksling af finansielle oplysninger og finansielle analyser, der involverer de nationale Europolenheder, jf. kapitel IV.

Artikel 13

Behandling af følsomme oplysninger

1. Behandling af oplysninger om en persons race eller etniske oprindelse, politiske anskuelser, religion eller filosofiske overbevisninger, fagforeningsmæssige tilhørsforhold, helbred, seksualitet eller seksuelle orientering kan kun tillades, i det omfang det er strengt nødvendigt og relevant i en konkret sag.
2. Kun personer med særlig bemyndigelse hertil må få adgang til og behandle de i stk. 1 omhandlede oplysninger efter instruks fra databeskyttelsesrådgiveren.

Artikel 14

Registrering af anmodninger om oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at de anmodende og de anmodede myndigheder fører fortegnelser over anmodninger om oplysninger i medfør af nærværende direktiv. Disse fortegnelser skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- (a) navn og kontaktoplysninger på den organisation og den ansatte, der anmoder om oplysningerne
- (b) henvisning til den nationale sag, i forbindelse med hvilken der anmodes om oplysningerne
- (c) anmodninger fremsat i medfør af nærværende direktiv og tilhørende gennemførelsesforanstaltninger.

Fortegnelserne opbevares i en periode på fem år og anvendes alene med henblik på kontrol af lovligheden af behandlingen af personoplysninger. De pågældende myndigheder stiller efter anmodning alle fortegnelser til rådighed for den nationale tilsynsmyndighed.

Artikel 15

Begrænsning af registreredes rettigheder

Medlemsstaterne vedtager lovgivningsmæssige foranstaltninger, der helt eller delvist begrænser registreredes aktindsigt i egne personoplysninger, der behandles inden for rammerne af nærværende direktiv, for at:

- (a) give den finansielle efterretningsenhed eller den kompetente nationale myndighed mulighed for at udføre sine opgaver ordentligt i medfør af nærværende direktiv
- (b) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer i medfør af dette direktiv, og for at sikre, at forebyggelse, efterforskning og afsløring af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller andre alvorlige strafbare handlinger ikke bringes i fare.

Kapitel VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Overvågning

1. Medlemsstaterne fører tilsyn med effektiviteten af deres systemer til bekæmpelse af alvorlige strafbare handlinger ved at føre omfattende statistikker.
2. Senest den [seks måneder efter ikrafttrædelsen] fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af direktivets resultater og virkninger.

Overvågningsprogrammet skal fastlægge metoderne til samt intervallerne for indsamling af data og anden nødvendig dokumentation. Det skal præcisere, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af dataene og den øvrige dokumentation.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de data og den øvrige dokumentation, der er nødvendig for overvågningen.

3. De i stk. 1 omhandlede statistikker skal under alle omstændigheder omfatte følgende oplysninger:
 - (a) antallet af søgninger foretaget af de udpegede kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 4
 - (b) data, der måler mængden af anmodninger fra hver myndighed, der er omfattet af dette direktiv, opfølgningen af disse anmodninger, antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer dømt for alvorlige strafbare handlinger, hvis disse oplysninger foreligger
 - (c) data, der måler den tid, det tager en myndighed at besvare en anmodning efter modtagelse af anmodningen
 - (d) data, der måler udgifterne til de personale- eller IT-ressourcer, som er afsat til nationale og grænseoverskridende anmodninger, der er omfattet af dette direktiv.
4. Medlemsstaterne tilrettelægger udarbejdelsen og indsamlingen af statistikkerne og sender de i stk. 3 omhandlede statistikker til Kommissionen en gang om året.

Artikel 17

Forhold til andre instrumenter

1. Medlemsstaterne kan fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller indbyrdes ordninger om udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, der er gældende på datoen for dette direktivs ikrafttræden, for så vidt disse aftaler eller ordninger er forenelige med direktivet.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes eller Unionens forpligtelser og tilsagn i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande.

Artikel 18

Evaluering

1. Senest den [EUT: indsæt venligst dato: tre år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv] og derefter hvert tredje år udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport offentliggøres.
2. Tidligst seks år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv foretager Kommissionen en evaluering af direktivet og forelægger en rapport med de vigtigste konklusioner for Europa-Parlamentet og Rådet. Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Rapporten skal også indeholde en evaluering af, hvordan de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet overholdt.
3. Med henblik på stk. 1 og 2 forelægger medlemsstaterne Kommissionen de nødvendige oplysninger med henblik på udarbejdelse af rapporterne. Kommissionen tager højde for de statistikker, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 16, og kan anmode medlemsstaterne og tilsynsmyndighederne om yderligere oplysninger.

Artikel 19

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den XXYY [26 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for direktiv (EU) 2018/...: EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet om ændring af direktiv (EU) 2015/849)] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Ophævelse af afgørelse 2000/642/RIA

Afgørelse 2000/642/RIA ophæves med virkning fra den [datoen for gennemførelsen af dette direktiv].

Artikel 21

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand